

De vergelijking tussen de menselijke geest en een kampvuur!

We begrijpen vuur, omdat we hiervan een stapje terug kunnen doen en het kunnen observeren.

Als we na een nacht kamperen ochtend vroeg weer opstaan kunnen zelfs met voldoening en tevredenheid constateren dat het kampvuur uit is gegaan.

We vervloeken het kampvuur niet omdat het is uitgegaan! We denken niet dat het leven oneerlijk is, omdat we vanavond weer een nieuw kampvuur moeten maken. Nee dat vinden we zelfs leuk en zien we als een uitdaging.

Toch zijn we verward omtrent de menselijke geest. We denken dat er iets mis is met het universum als de geest niet iedere dag automatisch wordt vernieuwd. We zien niet het cadeautje hierin omdat we niet willen, c.q. kunnen zien dat de geest net is als het kampvuur. En dat we het dus ook zelf "iedere" dag opnieuw mogen aanwakkeren.

Toch is het fijn en goed dat we het kampvuur iedere dag opnieuw moeten aanmaken. Het geeft je de controle over het vuur. Je kunt continu kiezen. Je kunt het aanmaken, vergroten, of je kunt er water over heen gieten waardoor het uit gaat.

Als je realiseert dat je dezelfde soort controle hebt over de menselijke geest dan weet je hoe je gelukkig kunt zijn voor de rest van de leven. Ik zeg niet dat je altijd gelukkig zult zijn, maar je zult in ieder geval altijd weten hoe je het kunt worden. Gewoon door zelf het kampvuur weer aan te maken en/of weer een houtje erbij te gooien.

Als je realiseert dat je zelf het kampvuur in jezelf kunt aansteken, zullen de momenten van ongeluk ook minder dramatisch en/of verontrustend zijn. Ongelukkig zijn zal niet meer zo voelen als een geweldig halszaak, want je kunt het nu hetzelfde ervaren als gewoon moe zijn. Gewoon omdat je weet dat als je zelf weer een houtje op het vuur gooit het onbevredigende gevoel vanzelf weer verdwijnt.

Moraal van het verhaal.

Welke visie en/of doelstelling je ook wilt bereiken; het zal alleen maar lukken als je zelf bereid bent om telkens weer een nieuw houtje op je eigen kampvuur te gooien. Dus als jij bereid bent om er energie in te stoppen en ervoor te gaan. Niemand anders kan dit voor jou doen. Succes 'zonder' inspanning is onmogelijk.

Veel vuur veroorzaakt een bosbrand

Als de spirit eenmaal is aangewakkerd en sterker wordt voelt wellicht nog meer als een vuur. Omdat het alles verteert wat op zijn pad komt en het alles om zich heen verandert naar wat het zelf is, naar zijn eigen natuur. Je hebt dit gezien dat een brand in een bos dit doet. En hebt dit zeker ook bij de menselijke geest gezien. Wanneer echt enthousiaste leiders écht geïnspireerd zijn door de vlam van passie voor hun doel. Dan is hun enthousiasme zo aanstekelijk dat de mensen om hun heen ook worden aangestoken door het gevoel van enthousiasme en dat ook hun vuur ontvlamt. Als het vuur echt goed brand, krijgt iedereen spontaan een beter gevoel, een gevoel van blijdschap en zelfvertrouwen.

En dit alles terwijl het vuur slecht een verzinsel is. Dit betekent niet dat het nep is maar juist dat het echt is. Net als de gloeilamp die Edison heeft uitgevonden is ook echt is.

Wie jij bedenkt dat je wilt zijn is net zo echt en kan dus net zo makkelijk worden aangewakkerd als een vuurtje en eenmaal uitgevonden net zo makkelijk aan- en uit worden gezet als een gloeilamp.

Dus zorg dat je altijd een houtje bij de hand hebt. Want dan realiseer je samen zeker de overal doelstelling van dit traject namelijk: "samen meer resultaat behalen met minder inspanning en meer arbeidsplezier"

(de vergelijking met het kampvuur is een samenvatting uit een audiobook van Steve Chandler (re-engineering))